

Verander je man (alsof dat kan)

18 april 2008 | Reportage

Een man die uit zichzelf opruimt. Een man die begrijpt dat scheten laten niet grappig is. Een man die écht naar je luistert. Zo'n man willen we allemaal wel. Maar die bestaat niet, toch? Journalist Fleur Baxmeier gaat de uitdaging aan en probeert háár man in 10 stappen om te toveren tot een ideaal exemplaar.

Zomaar een doorsnee zaterdagochtend. Ik stap uit bed en breek bijna mijn nek over een op de grond geslingerd (gedragen) boxershort. Op de trap naar beneden laveer ik tussen de stapeltjes boeken, volgekrabbelde papiertjes, ongeopende enveloppen en telefoonopladers. Het aanrecht doet z'n best niet ten onder te gaan aan de verzameling vieze borden met vastgekoekte sausresten en lege bierflesjes. De badkamervloer wordt opgesierd door één natte in de hoek gesmeten handdoek, de wc-bril staat omhoog en natuúrlíjk is het toiletpapier op.

In plaats van mijn vriend te vervloeken en zoals gewoonlijk mikkend een emmer sop uit de gangkast te rukken, besluit ik het vandaag eens he-le-maal anders aan te pakken. Ik laat de troep de troep en nestel mezelf op de bank met het boek *Verander je man – alsof dat kan* van Bruce Cameron. Ontvangen in een periode waarin ik alle minpunten van mijn vriend nog door een verliefde roze bril zag, heb ik het boekwerk destijds in een hoek geworpen. Maar inmiddels tot waanzin gedreven door mijn chaotische lief, grijp ik elke kans tot verbetering aan.

Natuúrlíjk, je moet je man accepteren zoals hij is. Hem in zijn waarde laten, respecteren en bladibla. Maar zeg eens eerlijk: zou jij het niet prettig vinden om een man te hebben die uit zichzelf opruimt, boeren en scheten laten niet grappig vind en écht naar je luistert als je iets vertelt? *Ik* weet het antwoord wel. Zoals Bruce Cameron in zijn inleiding al zegt: “Een man veranderen is eigenlijk volstrekt onmogelijk. Maar het is wél leuk om het te proberen.” En dat is precíés wat ik in de komende weken ga doen. In 10 stappen op weg naar De Ideale Man!

Stap 1: Huishoudelijke beslommeringen

“Wedden dat ik eerder klaar ben met de badkamer soppen dan jij met het dweilen van de woonkamer?” doe ik een eerste poging om mijn lief te veranderen. Net als veel andere mannen heeft hij de onhebbelijke eigenschap om het huishouden als een ‘vrouwentaak’ te zien. Een overbodige, bovendien (“Hoezo stofzuigen, het is hier toch helemaal niet vies?”) Maar warempel, met een competitie-element erin blijkt hij dweilen zelfs léúk te vinden (Hij: “Ik wil een herkansing!”) Wat ook goed blijkt te werken: speel in op zijn mannelijke inborst met opmerkingen als: “Ruim jij de vaatwasser in? Ik kan dat nooit zo goed” of: “Wil jij het huis stofzuigen? De stofzuiger maakt zo'n eng geluid dat ik bang ben dat hij gaat ontploffen”. Wees niet bang dat je man je daarna een complete randdebiel vindt: die van mij trapte er ook zonder enige aarzeling in.

Stap 2: Goede manieren en hygiëne

Dat het in de fik steken van scheten op bruiloften en partijen níét grappig is, beseft mijn vriend inmiddels (hij heeft ook heus zijn goede kanten). Maar wat betreft het onbehouwen opschrokken van zijn avondeten, uitgebreid in zijn neus peuteren, na het eten met twee vingers de vleesrestanten tussen zijn tanden vandaan prutsen en het laten van boeren kan hij nog wel wat manieren gebruiken. Mijn aanpak: wat jij niet wil dat u geschiedt, doet dat ook

een ander niet! Eerlijk is eerlijk, het vereist wat moed om na de high tea bij je schoonmoeder een keiharde boer te laten. Ook neuspeuterend in de kroeg zitten is geen pretje evenals het laten groeien van je neusharen (“Jij knipt ze toch ook nooit, schat?”), maar het werkt wel. Vriendlief schaamde zich zó voor mij, dat hij plotsklaps inzag wat ik al die tijd met hém heb moeten doorstaan en beloofde plechtig verbetering.

Stap 3: Contact met het mannelijk brein

Ik: “Heb je wel geluisterd naar wat ik net vertelde?” Hij: “Jáhá, ik ben niet doof.” Ik: “Wat zei ik dan?” Hij: “Iets over je moeder en dat ze op vakantie gaat of zo.” Bijna goed, behalve dat ik net tien minuten een relaas heb gehouden over mijn oudtante die deze week naar het ziekenhuis moet voor een nieuwe heup. Mannen en communicatie is géén goede combinatie. *Tenzij* je op dezelfde manier praat als zij. Mannen en mijn vriend in het bijzonder zien het overbrengen van informatie als het belangrijkste doel van praten. Laat ik alle details weg (de leeftijd van mijn oudtante, het dramatische ongeval waarbij ze haar heup brak, de kleur van het nachthemd dat ze meeneemt naar het ziekenhuis) en vertel ik sec de informatie (oudtante, nieuwe heup, ziekenhuis) dan blijkt mijn lief zijn aandacht wél bij het gesprek te kunnen houden. Kort maar krachtig, blijken dé communicatietoeverwoorden.

Stap 4: In shape

Wat ik ook heb geprobeerd, mijn vriend weigert de strijd met zijn eigen buik aan te gaan. Mijn laatste redmiddel: gadgets. Mannen houden van gadgets. Liefst zo ingewikkeld mogelijk, met veel toeters en bellen. Met die gedachte in mijn achterhoofd graai ik in de sportwinkel alles bij elkaar wat een béétje sportman nodig heeft: een gloednieuw zweetdoorlatend shirt, sportschoenen met extra luchtgaten, een flitsend bidon, het nieuwste model hartslagmeter en een joggingbroek. Voor mezelf koop ik eenzelfde setje. Waarop ik hoopte, wordt werkelijkheid: manlief is zó onder de indruk van alle spullen dat hij niet kan wachten om ermee de straat op te gaan. Dat ik ook meeloop, geeft nog een extra dimensie aan het geheel: hij wil zich natuurlijk niet laten kennen. Inmiddels loopt hij al een maand braaf drie keer per week hard. Uit zichzelf! En die buik? Die slinkt zienderogen.

Stap 5: Eerste hulp bij aanstelleritis

Iedere vrouw zal het plaatje van een zieke vriend die kermend vanuit zijn bed roept om kippensoep, frisgewassen lakens en ‘beschuitjes met boter en kaas’ herkennen. Heus waar een kleine moeite, mits hij datzelfde zou doen als ik eens ziek ben. Maar nee, dan kijkt meneer rustig toe hoe ik me uit bed sleep om een was te draaien, boodschappen te doen of de keuken schoon te maken (“Zou je dat niet een andere keer doen?”). En dan wordt van mij wel verwacht dat ik hém bij ziekte verzorg en vertroetel alsof ik zijn moeder ben? Ha, één telefoontje en het origineel staat op de stoep. Bepakt en bezakt met vieze middeltjes uit de prehistorie én een flinke portie overbezorgdheid. En als er één ding is waar mannen niet tegen kunnen is het hun overbezorgde moeder in huis. Nee, die aanstelleritis laat hij voortaan wel achterwege.

Stap 6: Overtollig gereedschap

Blaasmachines, elektronische heggenscharen, decoupeerzagen, verstelbanken, apparaatjes waarvan de werking totaal onbekend is. Onze schuur staat volgebouwd met allerhande Zeer Belangrijk Onmisbaar Gereedschap. Maar gebruiken? Ho maar. Op het moment dat vriendlief vastbesloten is een ultrasonische stofzuigmaniak te kopen (“Die móét ik hebben!”) grijp ik in. Heel gemeen speel ik in op de onzekerheid die alle mannen kennen, namelijk dat wat ze kopen niet goed is. Ik: “Ge-wel-dig idee, schat. Maar weet je wel zeker dat je die wilt hebben? Stel je voor dat ze er over een paar maanden eentje hebben die niet alleen automatisch de

hoekjes zuigt, maar ook zelf naar boven kan lopen?” Hij: “Eh ja.” Ik: “Ik snap dat je ‘m écht nodig hebt, maar is het niet beter om te zorgen dat je de allerbeste hebt?” Hij: “Je hebt gelijk!” Herhaal dit recept bij elk nieuw apparaat: succes is gegarandeerd.

Stap 7: Romantische daden

Het is in elke relatie hetzelfde liedje. De eerste maanden loopt hij zijn benen uit zijn vege lijf om je te plezieren met lieve briefjes, bloemen en cadeautjes. Maar zodra de buit binnen is, houdt hij op met romantisch doen. “Het komt gewoon niet bij me op”, zegt mijn vriend schouderophalend als ik het onderwerp bij hem aankaart. En in die opmerking schuilt de oplossing voor elke vrouw die kampt met een vriend die het romantische gen mist: het komt niet bij hem op. Ofwel: geef hem opdrachten! Een sms met ‘rode rozen zouden leuk zijn’, een mail met als subject ‘www.weekendjeweg.nl?’ of een folder van je favoriete lingeriewinkel met post-its op de gewenste setjes blijken wonderen te doen. Keurig volgt lief mijn aanwijzingen op én ontdekt dat een lief gebaar z’n uitwerking niet mist. Sterker nog: tegenwoordig doet hij af en toe zelfs spontaan iets romantisch.

Stap 8: Het kleinste kamertje

Het is een beetje een onsmakelijk verhaal, maar het kleinste kamertje van ons huis herbergt de grootste ergernissen. Van natte druppels op de rand van het toilet, lege rollen die niet worden vervangen en een wc-bril die nóóit op de juiste momenten omhoog of omlaag wordt gedaan tot de urenlange kreunsessies die hij samen met zijn Donald Duck op de pot heeft en de penetrante stank die daarna nog eeuwen blijft hangen. Dé beste manier om van al deze ergernissen af te komen, ontdekte ik tijdens onze vakantie. Een extra toilet. Waarop hij zo lang kan zitten als hij wil, zelf de verantwoordelijkheid over de toiletrol heeft en zo veel kan spetteren als hij blijft. Als hij maar een eind bij *mijn* toilet uit de buurt blijft.

Stap 9: Sportverslaving

Voetbal kijken met een vrouw die er meer over weet dan hijzelf, is dé grote angst van elke man. Ook mijn vriend koestert het feit dat hij me op sportgebied de baas is. Daarom draai ik de rollen tijdens de volgende wedstrijd volledig om. Is hij al verbaasd als ik vraag of hij ‘even een pilsje voor me wil halen’, echt verbijsterd kijkt hij als ik even later een ingewikkeld relaas ophang over de manier waarop het gescoorde doelpunt me doet denken aan die van Johan Crujff uit 1973. Toegegeven: het kostte me wat inleestijd, maar dat was het allemaal waard. Sprákeloos is mijn lief. Als ik ook nog een paar uit mijn hoofd geleerde uitspraken over de snelheid van doelpunten toevoeg, erkent hij zijn meerdere in me en zet de televisie uit. “Waardeloze wedstrijd”, mompelt hij. Ik grijns in de wetenschap dat Studio Sport voorlopig op zondag uit zal blijven. Missie geslaagd!

Stap 10: Kleren maken de man

Mannen kleden zich op comfort, vrouwen kleden zich op stijl. Een enkele uitzondering daargelaten hebben mannen meestal geen benul van mode of wat hen staat. Heb je bijvoorbeeld ooit een man aan een andere man horen vragen of hij ‘een dikke kont heeft in deze broek?’ Ik bedoel maar. Om mijn vriend zo ver te krijgen dat hij eens iets anders koopt dan een duplicaat van zijn geliefde baggy broeken en capuchontruien, bied ik hem een ruil aan. Als hij minder comfortabele kleding gaat dragen, doe ik dat ook. Ik laat hem een paar voorbeelden zien van korte minirokjes, hoge hakken en jarretels en weid uit over hoe oncomfortabel dat zit. Dan boft hij maar, met de skinny jeans, fitted overhemden en colberts die ik voor hem op het oog heb! Gebiologeerd door vooral de jarretels, trekt hij zonder morren alles aan wat ik hem voorhoud. Mijn Ideale Man is geboren!